

Toralles - Montmajor

12 de maig de 2010

Integrants: Josep Carbonell, Josep Maria Farnés, Jaume Muntan, Josep Oranias, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: projectada 4'93 Km. amb altures 5'10 Km. - 3'16 hores.

Desnivells: total 470 m. Acumulat 478 m. Cotxe: 105 Km. Josep Roca i Josep Oranias

Ens trobem als Gorcs a les 7 del matí. Som puntuals i marxem cap a la Garriga. Prenem la C-17 i a l'atura de Vic trenquem per la C-37, anem cap a Olot pel túnel de Bracons i travessem Castellfollit de la Roca fins a Oix. A partir d'aquí agafem una carretera, que posteriorment es converteix en pista forestal fins a Toralles, on aparquem. A les 8'55 hores iniciem la nostra ruta. Travessem un filat i agafem una pista. Trobem unes pedres i dubtem. Després d'un curt tram, reculem i agafem aquest camí assenyalat,

molt marcat amb piles de pedres en tot el trajecte. Han anunciat pluges i el dia es presenta boirós. Només començar comencen a caure guspises, i aviat traiem la roba impermeable. Aquest camí, una mena de corriol fressat, puja de forma constant i bastant tranquil·la pel desnivell proposat. El terra barreja de fang, pedres i fulles, que amb l'aigua cal extremar les precaucions de possibles relliscades. Arribem a la casa de la Costa. Aquella masia que vèiem i no vam saber trobar en l'anterior excursió d'aquest sector. Aquí hi ha uns roques que hem de travessar i després continua pel sender assenyalat. El bosc és d'alzines amb les diverses varietats que en formen part. Farigola, arç, ginesta i heures, formen part de sotabosc. La pluja intermitent ens

permet anar avançant. L'últim tram pren un pendent pronunciat i ens porta ràpidament al cim. La boira envaeix l'entorn i impedeix veure més enllà de quatre passes. Hi arribem una mica abans de 2/4 d'11, i després de visionar les plaques clavades a les roques fem la parada tècnica per esmorzar. Després fem la fotografia de conjunt, que en mans inexpertes, porta la seva feina. Baixem aquest desnivell empinat, i quan arribem al peu ens adonem que no calia baixar per prendre la ruta prevista. Decidim baixar pel mateix camí d'anada i quan només havíem fet quatre passes en agafa un bon ruixat. Accelerem el pas i malgrat témer per les relliscades, només en comptabilitzarem dues. Quan la tempesta minora aprofitem per reagrupar-nos. Arribem a les roques de la Costa que hem de travessar. Les nostres pors s'esvaeixen ràpidament. El ferm és rugós i podem superar l'obstacle amb més facilitat de la prevista. Junts baixem a l'aparcament. En aquest darrer tram ha començat a clarejar i el sol ha aparegut en comptats moments. Quan arribem a les 12'10 hores anem xops. Malgrat la roba impermeable i les capelines, l'aigua ha calat. Després d'una curta estona per facilitar el canvi de roba i endreçar les motxilles, ens dirigim a Oix on hi fem una ràpida visita turística. Anem a dinar a Can Bundància del terme d'Oix i Montagut. El menú ha variat respecte a la nostra anterior visita. No obstant després de l'àpat hem reconegut que poden variar el que vulguin, que el nivell és manté. A mig dinar apareixen la nombrosa colla de Sabadell, són 10. Els col·loquen a la taula del nostre costat. Ens saludem amicalment i sembla que tota la colla fa temps que ens coneixem. Els tarden molt a servir-los. Al final ens retrobem i intercanviem informació. Decidim, després d'unes negociacions, que la propera setmana anirem al Taga des de Sant Martí d'Ogassa. Ho farem el dijous 20. Sortirem a les 7 dels Gorcs. De retorn parem a l'agrobotiga Verntallat de Sant Privat d'en Bas, després d'una petita gimcana automobilista. La majoria s'aprovisiona de productes de la terra. De retorn al Gorcs anem a saludar en Pep Comas, que aparentment està recuperat del tot, però segueix les instruccions mèdiques que l'obliguen a fer bondat.

Text i fotografies: Josep Maria Farnés

